

Batéria dlhšie vydrží, ked' sa správne vybíja

Prepadol som motorkám, je to unikátny pocit, láka ma sila, ktorá za tým mocným strojom je

Peter Sádovský - generálny riaditeľ a predstavenstva Slovak Lines

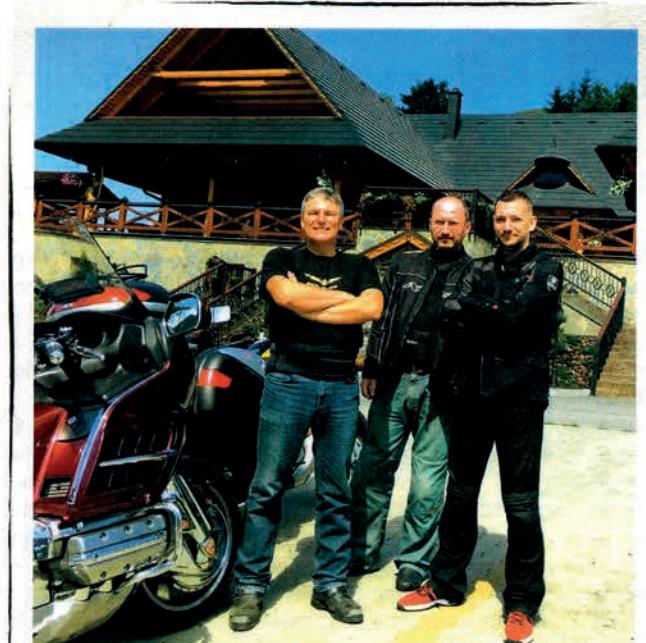

Rád organizujem pravidelné stretnutia bývalých spolužiakov z vysokej aj strednej školy. Raz som stretol jedného, ktorého som už dlhé roky nevidel. V debate sme sa dostali aj k tomu, že už dlhé roky jazdí na motorke, a nahováral ma, aby som to vyskúšal. Nejako som sa pre tento nápad nadchol, spravil si vodičský preukaz a kúpil cestnú motorku. Najprv začiatčnícku hondu, ktorú som po získaní skúseností nahradil Triumphom Tiger. Motorke som prepadol a s partou tohto kamarátu chodíme cez víkendy na výlety a raz alebo dva krát za rok vyrázime aj na niekolko dnívajúcu jazdu.

Je to unikátny pocit, láka ma sila, ktorá za tým mocným strojom je. Motorka je totiž niečo úplne iné ako auto, nesedíte v plechovej škatuli, ale vidíte, ako rovno pod vašimi nohami uteká cesta. Treba to zažiť a buď to človek úplne odmietne, alebo tomu prepadne tak ako ja.

Som teda človek od kolies a motorov. Aj keď som ekonóm a začínať som v bankovníctve, už viac ako desať rokov pracujem v doprave. Moja profesionálna deformácia sa prejavuje aj tým, že sledujem motoristický šport. Pravidelné chodím na Veľkú cenu Českej republiky v kráľovskej motocyklovej kategórii MotoGP v Brne a ak čas dovolí, idem aj na viaceré motoristické preteky na Slovensku. S našimi vodičmi sme dokonca absolvovali školu bezpečnej jazdy a školu šmyku na autobusoch na okruhu.

Ako otec dvoch detí sa snažím rozdeliť čas medzi prácu, rodinu a koníčky. Nie vždy sa to ideálne dá, ale na prvom mieste sú povin-

Motorka je niečo iné ako auto.
Peter Sádovský (uprostred) si vie vychutnať cesty s priateľmi.

RADA, KTOROU SA RIADIM
Zapoj rozum, buď dôsledný a nevzdávaj sa, úspech sa dostaví.

RADA, KTORÚ RÁD ROZDÁVAM
Nedávaj si bryndzové halušky v čínskej reštaurácii.

VÝZVA V ROKU 2017
Zvládnut projekt novej autobusovej stanice v Bratislave a výzvy v komerčnej autobusovej doprave.

nosti, rodinné aj pracovné. Hovorím si potom naivne, že všetky koníčky doženiem na dôchodku.

24 hodín denne a rovnako aj zákazníci. Aj preto sa neskôr večer po domáčich úlohotach ešte venujem mailom, SMS-kám a internetu. Nie sú to úplne závažné veci, skôr len brainstorming s kolegami. Tiež čítam stažnosti a podnety zákazníkov na sociálnych sieťach a niekedy aj sám odpoviem. Chcem vedieť o všetkých stažnosťach zákazníkov. Robím to preto, aby som čo najpresnejšie vedel, čo ľudom chýba.

Cez víkend sa však snažím odstrhnúť od práce. Nedá sa to úplne, pravdepodobiac to ani nechcem. Časy, keď sa komunikovalo pevnou linkou alebo faxom, sú nenávratne preč. Mám rád kontrolu nad vecami, preto mobil nevypínam. Nie som na ňom stále, ale aj na dovolenke si ráno a podvečer pozriem maily a vyriešim nejaké rýchle pracovné záležitosti. Nesedím v práci do deviatej večer. Po rokoch človek pochopí, že nie je dôležitá kvantita, ale kvalita času stráveného v práci. Človek môže ľahko vyhorieť a batérie sa sice dajú dobit, ale batéria dlhšie vydrží, keď sa správne vybíja.

Ideálny oddychový večer si predstavujem tak, že ideme s manželkou do kina na zaujímavý film a filmový zážitok doplníme dobrou kávou a zákuskom. Dlhho som v kine nebol, no cez posledné Vianoce som ochorel a tri dni som nevyliezol z posteľ. Moju záchrannou bol televízor a Netflix. Jeden z najobľúbenejších seriálov o Pavlovi Escobarovi som zvládol za 24 hodín. Mám rád napínavé filmy so zápletkou, ktoré má udržia v pozornosti a môžem pri nich vypnúť hlavu a odreagovať sa. Vtedy si naozaj oddýchnem.

(Ika)